बुद्ध्यासमीक्ष्य वैदेहीकिलमेपुत्रवधमूलमित्यालोच्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥२२॥ यंत्रस्य मंदररूपमथनयंत्रस्य ॥ वासुकिना करणेन दानवैः कृष्यमाणस्य मथ्न
तः क्षीराब्धिमथनंकुर्वतोमंदरस्येव ॥ २३ ॥ नोपचक्रमुः समीपंनप्रापुः ॥ २४ ॥ आहवे युद्धे संस्तंभयिषुः प्रतिष्ठापयितुमिच्छुः राक्षसानितिशेषः ॥ द्वित्वाभावआर्षः
॥ २५ ॥ अवकाशेषु तत्तत्तपःसमाप्तिसमयेषु स्वायंभुवस्थानविषयेषुवा ॥ २६ ॥ व्युष्ट्या फलोदयेन ॥ २७ ॥ भयाभावेहेतुमाह ॥ कवचमिति ॥ २८ ॥ कुद्धोक्तित्वा

सपुत्रवधसंतप्तःशूरःक्रोधवशंगतः ॥ समीक्ष्यरावणोबुद्ध्यावैदेह्यारोचयद्वधं ॥ १९ ॥ तस्यप्रकृत्यारक्तेचरक्तेक्रोधाग्निनापिच ॥ रावण
स्य महाघोरेदीप्तेनेत्रेबभूवतुः ॥ २० ॥ घोरंप्रकृत्यारूपंतत्तस्यक्रोधाग्निमूर्छितं ॥ बभूवरूपंक्रुद्धस्यरुद्रस्येवव्यवस्थितं ॥ २१ ॥ तस्य
क्रुद्धस्यनेत्राभ्यांप्रापतन्नश्रुबिंदवः ॥ दीपाभ्यामिवदीप्ताभ्यांसार्चिषःस्नेहबिंदवः ॥ २२ ॥ दंतान्विदशतस्तस्यश्रूयतेदशनस्वनः ॥ यं
त्रस्याकृष्यमाणस्यमथ्नतोदानवैरिव ॥ २३ ॥ तमंतकमिवक्रुद्धंचराचरचिखादिषुं ॥ वीक्ष्यमाणंदिशःसर्वाराक्षसानोपचक्रमुः ॥ २४ ॥
ततःपरमसंक्रुद्धोरावणोराक्षसाधिपः ॥ अब्रवीद्रक्षसांमध्येसंस्तंभयिषुराहवे ॥ २५ ॥ मयावर्षसहस्राणिचरित्वापरमंतपः ॥ तेषुतेष्व
वकाशेषुस्वयंभूःपरितोषितः ॥ २६ ॥ तस्यैवतपसोव्युष्ट्याप्रसादाच्चस्वयंभुवः ॥ नासुरेभ्योनदेवेभ्योभयंममकदाचन ॥ २७ ॥ कवचंब्र
ह्मदत्तंमेयदादित्यसमप्रभं ॥ देवासुरविमर्देषुनछिन्नंवज्रमुष्टिभिः ॥ २८ ॥ तेनमामद्यसंयुक्तंरथस्थमिहसंयुगे ॥ प्रतीयात्क्रोद्यमा
माजौसाक्षादपिपुरंदरः ॥ २९ ॥ यत्तदाभिप्रसन्नेनसशरंकार्मुकंमहत् ॥ देवासुरविमर्देषुममदत्तंस्वयंभुवा ॥ ३० ॥ अद्यतूर्यशतैर्भी
मंधनुरुत्थाप्यतांमम ॥ रामलक्ष्मणयोरेववधायपरमाहवे ॥ ३१ ॥

दद्येत्यस्यपुनरुक्तिर्नदोषाय ॥ प्रतीयात् अभिमुखोभवेत् ॥
॥ २९ ॥ तदेत्यस्यव्याख्यानं देवासुरविमर्देष्विति ॥ तद्विषयेऽभिप्रसन्नेन प्रीतेन यद्धनुर्दत्तं ॥ ३० ॥ तदद्य तूर्यशतैरनेकमंगलवाद्यध्वनिभिःसह परंधनुर्ब्रह्मदत्तंधनुरुत्था
प्यतां उत्थितयतां ॥ आहवे रामलक्ष्मणयोर्वधाय ॥ ३१ ॥